THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT.

Subscription Price
50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

NOVEMBER 1922
VOL. III, No. 3

FAMOUS JEWS WHO BELIEVED IN CHRIST

BENJAMIN DISRAELI
EARL OF BEACONSFIELD

Benjamin Disraeli was born in London, on December 21st, 1804, and died there April 19th, 1881. There are so many biographies of this distinguished statesman that we will not need to dwell very much upon his political career. Suffice it to say that Lord Beaconsfield was one of England's greatest sons and statesmen, and the greatest ornament of the Jewish people of modern times; it was Disraeli who achieved politically two of the greatest triumphs of modern history, the establishing of Queen Victoria as Empress of India and the taking over of the Suez Canal for England in such a way that it has given England ever since an unshakable grip on the eastern trade and has enabled her to occupy the most strategic positions in the safe-guarding of her vast interests throughout the world.

Disraeli was the first Jew to be admitted to Parliament. Great was the feeling against the Jew at that time. But the time came in the career of Beaconsfield when Queen Victoria lavished upon him honor upon honor and all England fairly worshipped him.

At the early age of thirteen, Disraeli accepted Christ and confessed Him by being publicly baptized in the Anglican Church shortly after the death of his grandfather. As he grew up and became more engaged in the pursuit which he had chosen for his life calling, that of statemanship, he never lost opportunity to witness for the Lord Jesus Christ. He was an ardent church member and wrote many tracts and books in which he tried to show both to the Jews and to the Christians that the only hope for the Jewish nation lay in their accepting the Lord Jesus Christ as their Saviour. Indeed it was Disraeli who established the national support for the Anglican Church because he felt so keenly the importance of maintaining in the nation a strong Christian indoctrinating agency. Just a quotation or two from the voluminous output of his pen in his aggressive defense of Christianity, will be interesting to our readers:—

"Christians may continue to persecute the Jews and Jews may persist in disbelieving Christianity, but who can deny that Jesus of Nazareth, the incarnate Son of the most high God, is the eternal glory of the Jewish race." From the Life of Lord George Bentnick.

"The pupil of Moses may ask himself whether all the princes of the house of David have done so much for the Jews as that Prince who was crucified on Calvary. What succes did they anticipate from their Messiah? The wildest dreams of their rabbis have been far exceeded. Has not Jesus conquered Europe and changed its name into Christianity? All countries that refuse the Cross, wither." From Lord George Bentnick.

The life story of Lord Beaconsfield has a peculiar interest for us because it has become notoriously true that whenever one talks to a Jew or a so-called reformed Jewish rabbi concerning Jewish Christians of the type of Disraeli, one is immediately confronted with a general and blatant denial that there ever was a Jew of any prominence who became a Christian. Doubtless many of our own readers have met this argument. A well known Reformed Rabbi here in the east has a stock lecture which he insists on giving whenever he finds victims willing to listen to him, in which he always brazenly makes the false assertion that "there never was a Jew converted in all history who amounted to anything." But here we have an actual historical fact as to the life and religious faith of Benjamin Disraeli, a fact which cannot be controverted by any amount of brazen denials. And the best way to meet these denials is simply by presentig the facts and allowing these facts to speak for themseleves. Disraeli's name will live forever, not because of any innate ability that he may have had, but solely because he was a believer in and a follower of the Lord Jesus Christ.

BETH SAR SHALOM
Williamsburg Mission To The Jews
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y

OUR MEETINGS:

Sunday, Gospel Service........8.00 P. M.
Monday, Testimony Meeting....8.00 P. M.
Wednesday, Mothers' Meeting..2.30 P. M.
Friday, Gospel Service........8.00 P. M.

Good Music, Good Speaking: Come!

WE WANT YOUR SUBSCRIPTION.

If you are receiving The Shepherd of Israel and have not subscribed for it yourself, it is because someone else has subscribed for you. When that subscription expires, we will stop sending you this paper. Now if you do not want to miss a single copy of the paper, please send us your 50c. at once and we will extend your subscription for one year.

The Shepherd of Israel is being received by thousands of prominent Jews in America each month; among them are lawyers, doctors, merchants, bankers and rabbis. Many are writing us to say how much they enjoy the paper. They realize what an important work the Shepherd of Israel is doing and how it is emancipating the minds of many of our Jewish people so that they are waking up to the folly of their blindness and are beginning to realize that after all they have no future hope aside from the Lord Jesus Christ, their Saviour and Messiah.

The subscription price of The Shepherd of Israel is 50c. a year. Remittance can be sent either in stamps or by postal money order. We want you to subscribe so that you will be sure of getting your paper each month.

BECOME A SUBSCRIBER TO-DAY

Entered as second class matter April 14, 1922 at the Post Office at Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

און די גוי'שע הערצער איז אמשטאדט ליעבע האס איינגעטרעטען. דער דייטש האסט דעם פראנצויז, דער טערק דעם גריך, דער גוי דעם איד, און אפילו איין איד האסט דעם אנדערען איד, למשל דער אלגעמיינער איד האסט דעם אידישען מאמין בישוע המשיח. יא, די גאנצע געזעלשאפט ליידט צוליעב אונזער נאציאנאלען סטרייק וואס איז "על ד' ועל משיחו". דער פועל יוצא פון דעם האס איז, מלחמות, פאגראמען, עלילת דמים, און כל'ערליי אנדערע צרות, פון וועלכע דער איד ליידעט מעהר פון אלע אנדערע פעלקער.

דער אונטערשייד פון דעם רעיל־ראוד סטרייק צו אונזער נאציאנאלען סטרייק איז, אז מיר אידען קענען צו יעדער צייט אונזער "סיניארעטי" יא צוריק קריגען מיט אלע איהרע פריווילעגיאומס. אין (ברית חדשה) יוחנן א, לעזען מיר: "ואלה אשר החזיקו בו נתן כח בידם להיות בנים למקום הלאלהים המאמינים בשמו„ ד"ה, אזוי באלד ישראל וועט אויפהערען צו סטרייקען און יא גלויבען אין ישוע המשיח וועלען זיי באלד צוריק ווערען קינדער גאטעס, און געניעסען אלע זיינע ברכות דורך ישוע המשיח. דאן וועלען אידען אויך געהן צו אלע אנדערע פעלקער כדי אויך זיי צו ברענגען תחת כנפי השכינה בישוע המשיח. און די אונטערשטע שורה וועט זיין "שלום על ישראל".

גרויסע אידען.

אין דיעזען נומער "רעה ישראל" שטעלען מיר דאס בילד פון דעם גרויסען איד, ר' פנחס יאשעס, המכונה דר' הייגעמאן, פון ווילנא, רוסלאנד.

זיין פאטער, יאשע הייגעמאן איז געוועזען כמעט דער גרעסטער נגיד אין שטאדט. ער איז געוועזען אסאך יאר ראש הקהל אין דער ווילנער שטאדט־שוהל. זייענדיג אן אייניקעל פון דעם גרויסען מגיד ר' פנחס קאריצער, האט ער זיין זוהן א נאמען געגעבען נאך יענעם מגיד.

ווי לשונו ... האבען זיינע עלטערען געסטארעט איהם צו געבען די בעסטע בילדונג וואס געלד האט נור געקענט געבען, און צו 15 יאר זעהען מיר איהם שוין אין דער וואלאזשינער ישיבה. שוין פון אנפאנג אן האט ער ארויסגעצייגט סימנים אז פון איהם וועט נאך אמאל ווערען א גרויסער איד. ער איז שפעטער געוועזען דער בעסטער אין דער ישיבה און האט גע'שם'ט פאר אן ... אין טאטע האט זיך געוואונשען איהם פאר אן איידעם צו בעקומען!

אהיים־קומענדיג אנגעזאפט מיט ש"ס ופוסקים האבען זייענע עלטערען מיט איהם געוואלט טהון א שידוך, און דוקא א גוטען שידוך! האט אבער דאמאלס באדארפט א פאגראם דארט אויסברעכען, אידען זיינען נעביך געלאפען וואו די אויגען האבען געפיהרט, און אונזער פנחס איז אנטלאפען צוזאם מיט זיין טאטע מאמע נאך ברעסלוי, דייטשלאנד, צו זייער א ברודער (אויך א גרויסער גביר) אום ניצול צו ווערען פון'ם שרעקליכען חרון־אף־פאגראם וואס האט געבושעוועט פאר איינינע טעג.

בינו לבינו האט מען מיט דעם עלוי א טייערען שידוך געטהון אין ברעסלוי, און אבגעלעגט די חתונה אויף שבת נאך שבועות.

זייענדיג אין ברעסלוי איז ער, מיט דער כלה און מיט'ן מחותן זיך דורך געגאנגען שפאציערען אין א געוויסע סטריט וואו עס זיינען געשטאנען א קופקע מיט מענשען און איינער האט עפעס דארט גע'דרש'ענט. לכתהילה האט דער רוסישער יונגער־

דר' פנחס הייגעמאן

מאן מורא בעקומען אויב דאס מיינט ניט חלילה עפעס א פאגראם אויך דא אין ברעסלוי, און האט באלד געוואלט פליטה לויפען אזוי ווי פריהער פון רוסלאנד. זיין מחותן האט איהם אבער מבטיח געווען אז אין דייטשלאנד קען אזא זאך לגמרי ניט פאסירען, איז ער דארט שטעהן געבליבען הערענדיג די דרשה פון די "הייל'ס ארמיע" (סאלוויישאן ארמי) דרש'ענעריג וועגען ישוע המשיח.

דער מחותן מיט דער כלה האבען באלד גע־וואלט אוועק געהן זייער וועג, פנחס האט אבער געבעטען נאך אפאר מינוט צו ווארטען, ווייל עס האט איהם שטארק געפעלען זייער טעקס פון יוחנן ט"ו, 17, 18: "וזאת היא המצוה אשר אני מצוה אתכם כי איש את רעהו תאהבון. אם העולם ישנא אתכם הלא ידעתם כי אתי שנא לפניכם". דאס האט איהם באלד צו פארשטעהן געגעבען, פארוואס אין רוסלאנד קאן יא זיין פאגראמען און אין א קריסט־ליכען לאנד נישט. בהנם האט זיך דער מהותן בייא איהם געבעטען ווייטער צו געהן, פנחס האט זיך נאך פאר א פאר מינוטען אבגעבעטען, און איז דעם אנ־דערען און דעם דריטען טאג ווייטער אהין געגאנגען הערען די דברי אלהים חיים וואס זיינען איהם אריין טיעף אין דער נשמה אריין, און מיט א קורצער צייט שפעטער, לעזענדיג דאס "ברית הדשה" וואס יענער בעל־דרשן האט איהם געגעבען, האט ער בלב ונפש געגלויבט אז ישוע המשיח איז אמת וצדק.

ווען זיין פעטער האט דאס דערהערט, נו נו! מ'האט באלד טעלעגראפירט נאך זיין פאטער און ער איז טאקע באלד געקומען, מ'האט גערעדט מיט גוטען און מיט בעזען, ניט קענענדיג איהם בייקומען האט איהם דער פאטער געווינשען אז הלואי וואלט ער בעסער אין רוסישען פאגראם דער'הרג'עט געווארען איידער אזא זאך צו טהון און מ'האט איהם געגעבען די ברירה, אדער די כלה אדער ישוע המשיח? אט דאס איז פאר איהם געווען א גרויסער נסיון, ווייל ער האט זיין כלה געליעבט מיט זיין גאנצען הערצען, ער האט אבער באלד דער־פיהלט אז ער ליעבט ישוע המשיח מיט זיין גאנצער נשמה! אמת, די כלה ליעבט איהם זעהר שטארק ער האט אבער געוואוסט אז ישוע המשיח ליעבט איהם נאך שטארקער, והא ראית, ער האט דאך זיין לעבען געגעבען פאר איהם! און ער האט ישוע המשיח פארגעצויגען. און ווי מיר זעהן איהם שפעטער, האט ער אויך קיין טעות געמאכט, ווייל ישוע המשיח'ס ליעבע בלייבט תמיד ניי און פער־בלייבט אזוי לנצח נצחים.

זייענדיג אין געפאר אין זיין אנקעל'ס סביבה לאנג צו בלייבען איז ער אריבער צו דעם גרויסען אוהב ישראל פראנץ דעליטש, נאך לייפציג, און יענער האט באלד איינגעזעהן וואס פאר אן אבן טוב דער יונגער מאן איז, ער האט איהם באלד געלאזט געהן שטודירען, פון וואו ער איז מיט איינינע יאר שפעטער ארויס געקומען א כלי מפואר מיט'ן טיטעל דר' פ. ס. הייגעמאן, וועלכער האט כל ימיו אלעס אנגעווענדעט לטובת ישראל. ניט נור אליין גע'דרש'־ענט ישוע המשיח נייערט ער האט אידען אסאך טו־בות געטהון בשם ישוע המשיח. מיט צוויי יאר שפעטער איז ער געווען כמעט דער איינציגער וואס האט אבגעשטעלט א געפלאנטען פאגראם אין יאקע־טארינאסלעוו. ער איז שנעל אריבער צום "קשאנץ" מיט א רעקאמאנדעשאן פון א קריסטליכען איינ־פלוסרייכען פערזאן, צייגענדיג איהם יענעם טעקסט פון יוחנן ט"ו וועלכעס האט אויך איהם, אונזער גרויסען איד, געמאכט פאר א גלויבינגען אין ישוע המשיח אויף דער סטריט אין ברעסלוי, נעהמליך: "וזאת היא המצוה אשר אני מצוה אתכם כי איש את רעהו תאהבון", יא, זיין מיה איז ניט געווען אומ־זאנסט, דער פאגראם האט שוין ניט אויסגעבראכען, און אידיש בלוט האט זיך ניט געגאסען אין די סטרי־טען אויף הפקר.

הערענדיג פון די גרויסע טובות וואס אונזער גרויסער איד טהוט פאר אידען, האט זיין פאטער איהם אלעס מוחל געווען און האט איהם שטארק אנגעהויבען צו ליעבען, אויך זיין פאטער האט שפעטער אנגעהויבען צו גלויבען אין ישוע המשיח. א חוץ איהם, האט אונזער גרויסער איד הונדערטע אידען געבראכט צו דעם גליק אין ישוע המשיח. שונאים וועלען איהם אפשר טאקע דערפאר שעלטען אבער יענע גלויבינגע אידען האבען איהם זיכער דער־פאר געבענשט און אזוי אויך גאט ב"ה, אזוי ווי עס הייסט: "ויהפך ד' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ד' אלהיך". און אויך מיר זאגען "יהא זכרונו ברוך".

בית שר שלום

האר. טהרופ עוו. און וואלטאן סטריט, ברוקלין. נ. י.

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

פרייטאג נאכט 8 אוהר —— פיר מענער און פרויען
זאנטאג נאכט 8 אוהר —— פיר מענער און פרויען
מאנטאג נאכט 8 אוהר —— טעסטאמענט'על מימוד

פון אברהם אבינו און יעדער אידישער פונק וואס האט זיין מקור פון די הייליגע נביאים וועט זיך אויפוועקען אין זיך ארומזעהן אז נור אליין ישוע המשיח קען ברענגען אן ערלעזונג צו די בני אברהם יצחק ויעקב.

און אזוי ווי גאט ב"ה האט געטרייסט יענע וואס האבען געוויינט ביים צווייטען ביהמ"ק, זאגענדיג: "גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון ...ובאו חמדת כל הגוים....ובמקום הזה אתן שלום" (חגי ב.) וואס מיינט דעם כבוד ישראל וואס ישוע המשיח האט געברענגט בזמן בית שני, אזוי אויך טרייסט אונז גאט מיט ישוע המשיח'ס צווייטען קומען וואס ס'וועט זיין במהרה בימינו. אט דאס וועט זיין דער גרעסטער מאמענט אין דער אידישער געשיכטע! און דאס וועט זיין דער אמת'ער כבוד ישראל, האבענדיג אן אייגענעם מלך אין דער פערזאן פון ישוע המשיח.

בריוועלעך פון אידען

מיר ערהאלטען פיעלע בריוועלעך פון אידען, פערשיעדען אין אויסדרוק און אין אינהאלט, מאנכע זיינען געשריבען אין דעם גייסט פון א מענשענגעפיהל, איידעלקייט, ראפינירונג, ערנסטקייט און מיט אן אינערליכען פערלאנג צו וויסען וועגען דעם אמת אין ישוע המשיח.

אנדערע בריעף קומען צו אונזערן אפיס פון אן אנדערע קאטעגארי אידען, וועלכע זיינען דער היפוך פון דיא ערשטע. דיעזע בענוצען זיך מיט אזאלכע פאסקודנע אויסדרוקען אז זייא פארלעצען זייער אייגענעם נאמען, און צייגען אז זיי פיהלען זיך גאר ניט אידיש, און אז דער כבוד פון זייער פאלק איז בייא זייא גאר ניט טייער.

ווען מען לייענט אזאלכע בריוועלעך וועלכע זיינען אנגעפילט מיט ביטערען גיפט און פער'עפוש'טען שמוץ, קען מען בשום אופן נישט פערמוטהען אז דער שרייבער דערפון שטאמט ארויס פון "זרע אברהם" וועלכע מ'קען דערקענען דורך יענע מדות פון "בישנים, רחמנים, גומלי חסדים". אט אזעלכע אזוי־גענאנטע־אידען זיינען דער מקור, דיא אורזאך פון דעם טראגעדיזם פון אידישען פראבלעם. ליידער זיינען אזאלכע אידען נישט אין דער מינאריטעט, זאנדערן די מאיאריטעט. דיא מעהרסטע אידען זיינען פון דיעזען סארט רגזנים, אזוי באלד וויא זייא קומען אין בעריהרונג מיט איינעם פון זייערע אידישע ברידער וואס גלויבען אין ישוע המשיח וואס איז אליין דער "מקוה ישראל מושיע בעת צרה" (ירמיה 14).

ס'פאראנען אידען פון דער קולטורעלער קלאס פאר וועלכע דער רוח הקודש האט אנטפלעקט דעם גייסט פון "ואהבת לרעך כמוך" און זייא בעציהען זיך מיט פארשטענדניס און טאלעראנץ, און אין מאנכע פעלען אויך מיט ליעבע צו זייערע ברידער וואס גלויבען אין ישוע המשיח, זייא זיינען אבער כמעט אויף דיא פינגער צו צעהלען, דיא גרויסע מאיאריטעט צווישען אידען אויף אלע געביעטען סיי אין בילדונג, סיי אין ביזנעס, פילאנטראפען אדער שריפטשטעלער, אלע, אלע פערליערען זייער מענשליך געשטאלט (ווען עס איז דארט עפעס פערהאנען) ווען זייא באגעגענען פערזעהנליך אדער שריפטליך, זייער בלוט און פלייש, זייער ברודער וואס גלויבט אין ישוע המשיח. זייא ווערען פלוצים פערוואנדעלט אין א צורייצטע חיה, זייא ווערען אנגעפילט מיט רציחה, זייא פערליערען אלע רעספעקט פאר זיך אליין, פאר זייער פאלק, און פאר זייער גאט וואס הייסט ליעבען אלע מענשען און ווארענט: "לא תשנא את אחיך בלבבך". דיעזע קלאס אידען האבען אן אנדערע תורה, אנדערע געדאנקען. זייא זיינען ווילד, זייער מח פלאמט, זייער בלוט קאכט, זייער הארץ רוישט און שטורמט, זייערע נערוועז ווערען אויפגעטרייסעלט, אונרוהיג, און זייער גוף ווערט פערוואנדעלט אין א קרענקליכער שטימונג, ווען זייא באגעגענען אדער הערען אדער לעזען אז אידען גלויבען אין ישוע המשיח.

דיעזע שילדערונג איז ניט עפעס גיזמאות אדער פאנטאסטיש נייערט א טהאטזאך. דער גייסט פון דיעזע אלע כאראקטעריסטיקס האט געפונען זיין פולען אויסדרוק און אבשאצונג ווען א טויזענד אידען האבען פראגראמירט אונזער מיסיאנס־הויז אויף דער וויליאמסבורג פלאזא מיט צוויי יאר צוריק. איינברעכענדיג דיא גרויסע פענסטער, אריינקריכענדיג און אויסראבירענדיג אלעס פון אינוועניג און פערזוכענדיג צו מאכען א "בורא מאורי האש" אויף דעם גאנצען הויז.

אבער דיא סענזאציע און דיא איבערראשונג פון דיעזע ברוטאלער אטאקע פון אידען ווערט נאך מעהר שוידערהאפט און מעהר ברוטאל ווען מיר דערוויסען זיך אז דאס איז גאר געטהון געווארען אין סאמע "ראש השנה".

נו, איז שוין א וואונדער אז גאט ב"ה זאגט "גם כי תרבו תפלה איננו שומע"! דאס געבעט פון אזאלכע מענשען קען לחלוטין נישט געהערט ווערען! ווען אלע אידען זאלען אבער גלויבען אין ישוע המשיח וואלטען זייא זיך אויסגעמענשעלט, און גאט און לייט וואלטען זייא ליעב געהאט און רעספעקטירט.

ישוע המשיח לערענט אונז אז מ'טאר ניט ברוגז זיין אויף קיינעם, ברוגז זיין הייסט "רציחה" און גאט ב"ה האט אנגעזאגט "לא תרצח" נייערט מיר דארפען ליעב האבען יעדען מענש, בפרט איין איד דעם אנדערן, אפילו ווען יענער גלויבט אין ישוע המשיח. (מתתיהו ח)

דער רעיל־ראוד סטרייק

ס'טרייקס זיינען שוין אן אלטע מכה, און אסאך מאל האט אונז שוין דער פועל יוצא געוויזען ווי אונווינשענסווערט זיי זיינען פאר ביידע צדדים; די מענשהייט האט אבער נאך אימער דערפון קיין לעסאן גענומען און סטרייקס צו בעזייטיגען. און ווי ס'זעהט אויס וועלען נאך זיין סטרייקס און מחלוקת ביז... יא, ביז משיח וועט קומען.

דער רעיל־ראוד סטרייק (וואס האט נאך עד היום אונז איבערגעלאזט א נאכוועהעניש) טראץ זיין אומגעלומפערטקייט און שעדליכע פאלגען האט ער אבער א גרויסען מוסר השכל פאר אונז אידען. דער הויפט פונקט אום דעם סטרייק צו סעטלען איז געווען "סיניארעטי", ד"ה, צי די סטרייקערס זאלען צוריק בעקומען זייערע אלטע פריווילעגיאומס צי ניט.

אן עהנליכער סטרייק נור אין א גרעסערען מאסשטאב, געהט שוין אן זעהר לאנג צווישען אידען און גאט ב"ה. מיט דער איינציגער אויסנאהמע: ביים רעילראוד סטרייק האבען די סטרייקערס געוואלט צוריק בעקומען זייער סיניארעטי און די בעלי־בתים האבען ניט געוואלט געבען, און אין אונזער סטרייק מיט גאט ב"ה וויל גאט יא אונז דעם פערלוירענעם סיניארעטי צוריק געבען, נור מיר ווילען עס ניט נעמען.

אין תהילים ב' הייסט עס, אז אונזער סטרייק איז קעגען גאט און קעגען זיין משיח, "על ד' ועל משיחו„. גאט זאגט דארט אויף'ן משיח "בני אתה.." און "אשרי כל חסי בו", און אידען זאגען "ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו", מ'סטרייקט אויף וואס די וועלט שטעהט. יונג און אלט ארעם און רייך, אלע סטרייקען געגען איהם אויף וועם גאט ב"ה האט זיין הותם געגעבען אז ער איז דער אמת'ער משיח אלהי יעקב.

ס'פארשטעהט זיך אז צוליעב דעם אידיש־נאציאנאלען סטרייק געגען משיח, ליידען מיר אידען א גרויסען שאדען און פיעלע היזקות. מיר ליידען ניט האבענדיג דעם שלום וואס ישוע המשיח זאגט אין יוחנן י"ד, 27: „ועתה שלום אני מניח לכם, את שלומי אני נתן לכם לא כאשר יתן העולם אני נתן לכם". מיר ליידען, ניט האבענדיג דאס גליקליכע לעבען וואס ישוע המשיח האט פאר אונז, און זאגט: „ולא אביתם לבוא אלי להיות לכם חיים" (יוחנן ה, 40) און מיר ליידען אויך דעם פערלוסט פון אונזער סיניארעטי וואס מיר האבען אמאל געהאט.

אונזער סיניארעטי באשטעהט אין דעם וואס אמאל אין די אלטע גוטע צייטען האט מען אונז גערופען: "בנים אתם לד' אלהיכם", ד"ה, מיר אידען האבען געהייסען "גאט'ס קינדער". דאס איז געווען אונזער פאררעכט און אונזער פריווילעגיאום וואס קיין אנדערע נאציאן האט געהאט. דאס האמיר אבער ליידער צוליעב אונזער סטרייק געגען גאט, לגמרי פערלוירען און מיר ווערען אנגערופען "בנים משחיתים" (ישעיה א) און „בנים לא אמן בם" (דברים ל"ב, 20) און שפעטער האט ישראל דורך'ן סטרייק אויך פערלוירען איהר זעלבסטשטענדיגקייט און דאס פאטערלאנד. און אזוי ווי ביים רעילראוד סטרייק ליידען ניט נור די צוויי שטרייטענדע צדדים נייערט עס ליידעט אויך די אלגעמיינע גרויסע מאסע מענשען וואס זיינען מיט'ן סטרייק לגמרי ניט פערבונדען, ווי למשל: פראכט ווערט פארשפעטיגט מוז דער עולם ליידען. רייזענדע ווערען פערהאלטען אויף דער רייזע קאסט עס זיי טייערער, א. ז. וו. פונקט אזוי אויך ליידען צוליעב אונזער נאציאנאלען סטרייק ניט נור ישראל אליין נייערט אויך א וועלט מיט אנדערע מענשען. הערט ווי אזוי:

גאט ב"ה'ס פלאן איז תמיד געווען „אתם עדי" אז אידען זאלען איבעראל אהין געהן און זיין עדות פאר ד' אחד. ישוע המשיח האט עס שפעטער נאך פארשטארקערט מיט דעם וואס ער האט זיך אויסגעקליבען אידען אז זיי זאלען געהן איבעראל אלס עדות פאר'ן משיח אמת. (מפעלות השליחיים א. 8) כדי די גאנצע וועלט זאל וויסען פון גאט און פון זיין משיח. די גאנצע וועלט זאל זיין פארברידערט און פעראייניגט. זיינען אבער ליידער אידען ארויס אויף א סטרייק נישט וועלענדיג טהון זייער עובדא

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרעה הטוב יוחנן 10-11

רועה ישראל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאט'ס בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription Price
50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

NOVEMBER 1922
VOL. III, No. 3

די געוואלטיגע צערעמאָני אין ירושלים

די בעשרייבונג ווי אזוי "סער הערבערט סעמיועל" איז איינגעשוואוירען געווארען אין ירושלים, איז מערקווירדיג:־

די ירושלים'ער קארעספאנדענטען שרייבענדיג צו זייערע פערשיעדענע רעדאקטארס אין אמעריקא ווי אויך אין איראפא, האבען אנגעפילט זייער פען מיט אן אונגעהייערען ענטהוזיאזמוס, יובעלען און פראהלאקען אין אזא גרויסער מאס, אז זייערע שילדערונגען האבען אויפגעהויבען איינעגע אידיישע הערצער מיט פרייד און דאנקבארקייט צו גאט פאר דיעזען גרויסען וואונדער אין דער אידישער געשיכטע. דאס גרעסטע וואונדער זייט דעם צווייטען חורבן.

זיי שרייבען אין טהייל:־

"דער אידישער נ צ י ב (היי קאמישיאנער) איז געשטאנען צווישען הר הזיתים און הר הצופים אנגעטהון אפיציעל אין שווארצען אויסגענעהט מיט גאלד און בעציערט מיט פיעלע דעקאראציעס. איין ברייטען בלויען באנד אויף'ן ברוסט און גאלדענע שפאנגען אויף די לענדען. פון ביידע זייטען זיינען געשטאנען "לארד אלענבי" דער ענגלענדער, און "עמיר אבדאלאה" דער אראבער מיט אלע הויכע בעאמטע און פערשיעדענע ווירדענטרעגער......"

דיעזע און פיעלע אנדערע בעשרייבונגען זיינען עפעס אזוי גראפיש און אזוי רעאל אז פאר'ן לעזער שטעלט זיך פאר דאס גאנצע בילד פון'ם אידישען נציב אין זיין גרויסער פראכט און הערליכקייט אזוי ווי מ'וואלט כמעט געקענט בידים אנטאפען דעם גרויסען כבוד של ישראל וואס דיעזע עראייגניס האט געברענגט.

איינעגע רעדאקטארס האבען דיעזע שרייבער שנעל אויפגעכאפט און צושמירט אויף טעלערלעך צו זייערע לעזער. "אט זעהט איהר ־־ שרייבען איינעגע רעדאקטארס ־־ דאס איז א דערנעהנטערונג פון די טריט פון דער ערלעזונג. עפעס גרויסעס האט פאסירט אין דער אידישער געשיכטע, וואס פאר א זכיה די אידען פון ירושלים האבען געהאט צו־צוזעהן דאס איינשווערען פון'ם אידישען שטאטהאלטער! א פאסירונג וועלכעס שטייגט אריבער אלעם זייט די חשמונאים"......

איצט וויל מיר אונזערע ווערטהע לעזערס אויפמערקזאמקייט ציהען צו א וואונדערפאלען עראייגניס אין דער געשיכטע פון'ם אויפבויען דאס צווייטע ביהמ"ק דורך עזרא און נחמיה. מיר לעזען אין עזרא ג':

"פיעלע פון די אלטע כהנים און לוים וואס האבען געזעהן מיט זייערע אויגען דאס ערשטע ביהמ"ק און די גרונדלעגונג פון דעם דאזיגען הויז האבען זיי געוויינט מיט א גרויס קול, און אנדערע האבען געשאלט מיט שמחה. און דאס פאלק האט ניט דערקענט צווישען דעם שאל פון פרייד און דעם קול פון געוויין, ווארין דאס פאלק האט אזוי הויך געשריגען אז זייער קול איז געהערט געווארען פון דערווייטען".

די ווארשיינליכקייט פון דער אורזאך פארוואס יענע האבען זיך געפרייהט אין דער צייט ווען אנדערע האבען גאר געוויינט, ליגט אין דעם מאראלישען טעמפעראמענט פון יענע צוויי צדדים. די כהנים, די לוים און די זקנים האבען געהאט אן עדעלעם געפיהל א מאראלישע דענקונגס־קראפט, א גייסטיגע צוגעבונדענקייט צו דער הייליגע שכינה. האבען זיי זיך ניט געקענט פרייען מיט אזאלכע קלייניגקייטען, ווייל ביים ערשטען ביהמ'ק האט גאט ב"ה דארט געוואוינט, און זייא האבען טאקע ב א מ ת דארט געזעהן דעם התגלות אלהים, און ביים צווייטען ביהמ"ק איז דאס שוין ניט געוועזען. נו מיט וואס האבען זיי זיך דען געקענט פרייען מיט די שטיינער און מיט'ן האלץ? די אנדערע האבען אבער ניט געהאט די עדעלע געפיהלען, זיי זיינען געוועזען מגושם'דיג און דערפאר האבען זיי זיך געפרייהט מיט דברים גשמיים ווי דיא פאר שטיינער וואס מ'האט שוין געלעגט אלס א פונדאמענט פאר'ן צווייטען ביהמ"ק . גאט ב"ה אליין האט אויך דאסזעלבע ערקלערט צו זרובבל און יהוצדק כהן גדול, נעהמליך, "הלוא כמהו כאין בעיניכם" ד'ה, כמעט אזוי וויא גאר ניט. (הגי ב)

יענע עפיסאדע פון עזרא'ס צייטען איז פיעל עהנליך צו דער איצטיגער פאסירונג בנוגע די שמחה פון איינעגע אידען איבער דער איינשווערונג פון דעם היי קאמישיאנער, און וואס אנבעטרעפט אונז גלויביגע אין ישוע המשיח.

מיר נעדענקען גוט יענע עפאכע ווען אונזער הייליגער משיח איז געקומען אויף דיעזער וועלט מיט צירקא 70 יאר פאר'ן חורבן בית שני, ווען די מלאכים פון'ם הימעל האבען אראב גענידערט און לכבוד איהם געזונגען שירות ותשבחות. יא, ווען אפילו די שטערען פון הימעל זיינען אויפגערודערט געווארען און געשיינט מיט שטראלענדע ליכטער צוליעב זיין עהרע (מתתיהו ב. לוקס ב') און שפעטער־היין וואו דער הייליגער משיח האט געטרעטען אין ירושלים און אין גליל האט פשוט די געטליכקייט זעלבסט געטרעטען. ווען ער האט אנגעריהרט א קראנקען איז דאס געוועזען די בעריהרונג פון'ם בורא עולם זעלבסט, והא ראיה, זיין בעריהרונג האט געברענגט צו די קראנקע, א רפואה שלימה, צו די געבוירען־בלינדע האט עס געברענגט דאס ליכט פון זעהן. זיין ווארט האט אפילו טויטע פון די קברים אויפגעוועקט! אט דאס איז געוועזען א כבוד פאר ישראל. איצטער ווען מיר פערגלייכען דאס צו דעם כבוד ישראל דורך'ן היי קאמישיאנער מיט וועלכען מאנכע אידען פרייען זיך אזוי שטארק, גליסט זיך אונז דאריבער צו וויינען. האט דען יענע איינשווערונג פון'ם נציב שוין טאקע געברענגט דען כבוד ישראל אז מ'זאל זיך קענען דערמיט אזוי פרייען?

דאס אידיישע תנ"ך וועלכעס איז דיקטירט געווארען צו די נביאים פון גאט ב"ה זעלבסט, זעהט פאראויס גאנץ אנדער־ארטיגע שמחות פיר אידען. ניט א מאכט פון ענגלאנד נייערט די מאכט פון'ם "אל עליון" דורך'ן הייליגען משיח וועט שיצען די אידען. ניט דורך א שווערד, נייערט דורך'ן גייסט גאטעס! "לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ד' צבאות".

מיר גלויביגע אין ישוע המשיח שרייען און וועקען די פאלקס־נשמה פון אונזערע אידישע ברידער צוריק צובליקען מיט אמונה צו דעם איינמאל שוין געקומענעם משיח מיט דער הערליכער פראכט, און קאנצענטרירען זייער גאנצען בטחון צו זיין צווייטען קומען וועלכער וועט רעגירען איבער דער גאנצער וועלט מיט צדקה ומשפט: "הן לצדק ימלך מלך". (ישעיה ל"ב) "והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע". (ישעיה י"א, 4.)

ליידער הערען אבער אונז אונזערע ברידער ניט צו, ווייל זיי מאכען א צו־גרויסען ליארם מיט די גשמיות'דיגע קלייניגקייטען. די צייט וועט אבער באלד קומען ווען יעדעס אידישע הערץ וואס שטאמט

Entered as second class matter April 14, 1922 at the Post Office at Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879.